

Kazania do Ewangelii Mszy Trydenckiej – Święta 2 – Objawienie Pańskie | 1

Posłuchaj

()

Kazania do Ewangelii Mszy Trydenckiej – Święta 2 – Objawienie Pańskie | 2

Kazania do Ewangelii Mszy Trydenckiej – Święta 2 – Objawienie Pańskie | 3

Kazania do Ewangelii Mszy Trydenckiej – Święta 2 – Objawienie Pańskie | 4

Ewangelia na święto Objawienia

Pańskiego

Mt 2, 1-12 Gdy się tedy narodził Jezus w Betlejem Judzkim za dni króla Heroda: oto przybyli Mędrcy ze Wschodu do Jerozolimy mówiąc: «Gdzie jest on Król żydowski, który się narodził? Albowiem ujrzeliśmy gwiazdę Jego na wschodzie i przybyliśmy pokłonić się Jemu». A usłyszawszy to król Herod zatrwożył się i cała Jerozolima z nim. I zebrawszy wszystkich przedniejszych kapłanów i nauczycieli ludu, dowiadywał się od nich, gdzie się miał Chrystus narodzić. A oni mu rzekli: «W Betlejem judzkim; bo tak jest napisane przez Proroka: I ty Betlejem, ziemio judzka, żadną miarą nie jesteś najmniejsze między książętami judzkimi, albowiem z ciebie wynijdzie wódz, który by rządził ludem moim izraelskim». Wtedy Herod, wezwawszy potajemnie Mędrców, dokładnie dowiedział się od nich o czasie gwiazdy, która im się ukazała. A odsyłając ich do Betlejem, rzekł: «Idźcie, a wywiadujcie się pilnie o Dzieciątku, a gdy znajdziecie, oznajmijcie mi, abym i ja przybywszy pokłonił się Jemu». Oni tedy po wysłuchaniu króla ruszyli w drogę. A oto gwiazda, którą byli widzieli na wschodzie, wyprzedzała ich, aż zatrzymała się nad miejscem, gdzie było Dziecię. A ujrawszy gwiazdę uradowali się radością bardzo wielką. I wszedłszy w dom znaleźli dziecię z Maryją, Matką Jego i upadłszy, pokłonili się Jemu. A otworzywszy skarby swe, ofiarowali Mu dary: złoto, kadzidło i mirrę. A otrzymawszy odpowiedź we śnie, aby nie wracali do Heroda, inną drogą powrócili do krainy swojej.

Homilia księdza Jakuba Wujka TJ

Usłyszawszy tedy król Herod tę nowinę o narodzonym nowym królu żydowskim, przeląkł się, zatrwożył się i wszystka Jerozolima z nim. Już nie dziw Herodowi, że się zatrwożył, bojąc się, aby królestwa ziemskiego nie stracił, gdyż niezbożni nigdy pokoju nie mają, którzy czego pragną przeciw woli Bożej. Ale żydzi czemu się frasują, którzy owszem z tej nowiny uradować się mieli, gdyż się im ten narodził, którego zdawna oczekiwali i pożądali? Ale tu widzimy, jako wielce poddanym źli przełożeni szkodzą. Jako napisano: Iż jaki pan, tacy i słudzy jego, a jaki król albo przełożony miasta, tacy jego mieszczanie. Bo aczkolwiek jerozolimczykom Mesyas i król ich się narodził, ale bojąc się oni, aby dla niego albo imienia, albo gardła swego nie stracili, jeśliby mu Herod ustąpić nie chciał, woleliby już snadź byli tak z Herodem, choć z tyranem a okrutnikiem przestać, aniżeli się dla Mesyasza w niebezpieczeńść wdawać. Ale im nie trzeba się dziwować, gdyż i między nami, choć to chrześcijanami, wielu takich znamy, którzy dla panów i mocarzy tego świata Pana Jezusa i Kościoła Jego rozkazania Jego świętego odstępują.

Patrzajże, jakich dziwnych praktyk Herod używa do tego, aby Jezusa stracił. Albowiem naprzód zebrał wszystkie księżęta kapłańskie i doktory żydowskie i pytał się ich o miejsce, gdzieby się Chrystus miał narodzić. A oni, jako w piśmie biegli, odpowiedzieli mu iż w Betleemie judzkim. Bo tak, prawi, napisano przez proroka: I ty, Betleemie, ziemio judzka, nie jesteś najmniejsze między przedniejszymi miastami żydowskimi. Bo z ciebie wynijdzie wódz, który będzie rządził lud mój izraelski.

Tu obaczmy, iż gdzie nie masz miłości albo żądzę ku Panu Bogu zapalanej, tedy nauka większej ślepoty jest przyczyną. Przykłady mamy z tych oto żydów. Wiedzieli o Chrystusie i inszym sprawę o nim dawali, a wżdy go sami nie szukali. Stali się, jako owe słupy, które podróżnym ludziom drogę ukazują, a same się z miejsca nigdy nie ruszą. Takci żydzi, ukazawszy drugim chleb niebieski i studnicę żywota, sami przecie od głodu i pragnienia pozdychali. Stali się jako budownicy korabia Noego, którzy przecie z drugimi potonęli. I owszem i dotychczas z ksiąg swoich ukazują nam Chrystusa, do którego sami się nie przyznają. Noszą zwierciadło, w którym nic nie widzą. Noszą księgi za nami przeciw sobie, z których my utwierdzamy naszą wiarę, a oni z niewiernymi zostawają. Oślepieni są, jako Pan mówił: Przyszedłem ja na sąd na ten świat, aby którzy nie widzą, widzieli, a którzy widzą, aby ślepyimi zostali. Dziwna rzecz, iż gdy były ciemności po wszystkiej ziemi i wszyscy pogaie ślepi byli, tedy sami życie widzieli. A skoro weszło słońce, które oświeciło wszystkie pogany, oni tak bardzo olśniali, że nie mogą widzieć obecnego, którego wszystkie pisma okazują. Strzeżmyż się i my dla Boga, abyśmy nie upadli w niedowiarstwo (jako się przygadza heretykom) a zatem też i w srogą pomstę i skaranie, gdyż już teraz Pan Chrystus i Kościół jego święty po wszystkim świecie jest znany.

Obaczmyż i to, iż trojacy są słuchacze a badacze pisma. Bo jedni pismo czytają, albo się go uczą, tylko aby umieli i inszych uczyli, a sami się z niego nic nie lepszą, jako ci żydowscy doktorowie. A drudzy się w piśmie obierają, nie aby prawdę poznali, ale aby szkodzili, aby prześladowali Chrystusa i Kościół Jego, aby swe przekłęté wiarki utwierdzili, jako ten Herod i wszyscy odszczepieńcy. A trzeci szczerym sercem, aby prawdę uznaną przyjęli, jako oto ci mędrzy i wszyscy wierni chrześcijanie.

Druga praktyka Herodowa była, iż on, wiedząc już miejsce, wezwawszy mędrców potajemnie, pilnie się od nich wywiedziać czasu, którego się im

ta gwiazda ukazała. I posławszy ich do Betleem, rzekł im: Idźcie, a pytajcie się pilnie o tym dziecięciu. A znalazłszy, dajcie mi znać, abym i ja przyszedłszy, dał mu cześć i chwałę. Otóż masz wilczą pokorę Herodową, jaka jest u wszystkich pokrytych a zdradliwych ludzi, a zwłaszcza heretyków. Albowiem i oni zwierzchu stroją postawę nabożeństwa, wrzekomo chcąc pokłon dać Panu Chrystusowi, wrzekomo broniąc Jego czci i chwały, która, jako ni mówią, zaciemnia msza, zasługi nasze i wzywanie świętych. Ale pod tą przykrywką niczego nie szukają, jeno jakoby Pana Chrystusa zatracili i z jednym świętym powszechnym Kościołem Jego. Ale jako te wszystkie praktyki nie mogły przekazać woli i obietnicy Bożej i obróciły się Herodowi w większy smutek jego, tak też i wszystkie praktyki odszczepieńskie, które ustawicznie wymyślają przeciw Chrystusowi i Kościołowi Jego, i owszem ani same piekielne bramy nigdy nie przemogą Kościoła jego, ale się obrócą na ichże zatracenie. Bo patrzaj, jaką maluczką rzeczą Pan wniwecz obrócił one wszystkie chytre a zdradliwe praktyki Herodowe. Nie dał im Bóg tego, aby był posłał przy mędrkach sługę swego, któryby mu zdał ze wszystkiego sprawę. Ale się tak prosto na mędrce spuścił, którzy pomnieni od anioła, nie wrócili się więcej do niego. Otóż nie masz rady, nie masz chytrłości przeciw Panu Bogu. Albowiem woli Jego, którzy się sprzeciwili?

Modlitwa

Módlmy się. Boże, w dniu dzisiejszym za przewodem gwiazdy objawiłeś narodom Jedyne Syna Twojego; skoro tedy poznaliśmy Ciebie przez wiarę, doprowadź nas łaskawie do oglądania piękna Majestatu Twojego. Przez tegoż Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twojego, który z Tobą żyje i króluje w jedności tegoż Ducha Świętego Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!